سپهر روزنامه صبح غرب کشور

تلفن دفتر مرکزی: ۳۱۳۳۰ - ۰۸۱ | امور مشترکین: ۰۹۱۸۳۱۶۸۵۷۴
صاحب امتیاز روزنامه: ۰۹۱۸۸۱۲۱۵۴۱ | آگهی‌ها: ۳۸۲۵۴۰۴۰ - ۰۸۱
پیامک: ۳۰۰۰۱۸۱۸۶۰ | ارتباط با تحریریه: ۳۸۲۷۲۹۳۹ - ۰۸۱ | دورنما: ۳۸۲۸۱۸۴۹-۰۸۱
گستره توزیع: استان‌های ایلام - کرمانشاه - کردستان - مرکزی - همدان

مرا اسکن کنید

یکشنبه ۸ اسفند ماه ۱۴۰۰
سال دوازدهم شماره ۲۲۵۰

حدیث

حضرت علی علیه‌السلام فرمودند:
اگر بردبار نیستی، خود را به بردباری بزن، زیرا کم شده کسی خود را شبیه قومی کند و از آنان به‌شمار نیاید.
حکمت ۲۰۷

روزنامه صبح غرب کشور
صاحب امتیاز: مسعود جواندل | مدیرمسؤول: سید حسن قشمي | سردبیر: زهره پوروهابی
چاپ: پیام رسانه | نشانی تحریریه: همدان، خیابان پاستور، کوچه شهید عزیزیان، پلاک ۵۹

سنندج ۱- ۷ | ایلام ۶ ۱۴ | مرکزی ۱- ۸ | کرمانشاه ۴- ۱۲ | همدان ۱- ۹

sepehrgharb Email: sepehrgharb.news@gmail.com @sepehrgharb www.sepehrpress.ir

شاهد

ما همه رفتار و کردارمان را به امام امت، آن پیر جماران مدیون هستیم؛ او به مردم یاری قرآن و ائمه اطهار (ع) را آموخت.
شهید سیدامیر فدایی‌فروتن

بزرگ‌ترین دروغ

سپهرغرب، گروه اندیشه - حامد محمدی متین: سؤالی که اخیراً با آن مواجه بودیم این بود که آیا انسان می‌تواند ادعا کند طالب کمال نیست و نمی‌خواهد به بهشت برود؟ در پاسخ گفتیم کمال‌طلبی جزء سرشت انسان است و هیچ انسانی نمی‌تواند رشد و کمال و خوشبختی را نخواهد.

در این شماره ادامه این نکته را پی می‌گیریم.

انسان فطرتاً طالب کمال و خوشبختی بوده، نوع خلقت انسان و ذات انسان این‌گونه است؛ هیچ انسانی نمی‌تواند چنین نباشد، فطرت و سرشت یعنی همین. فطرت نوع آفرینش انسان بوده، وجود انسان این‌چنین سرشته شده است؛ ازاین‌رو کسی که بگوید من نمی‌خواهم به کمال برسم و به بهشت بروم، درحقیقت بزرگ‌ترین دروغ عمرش را به زبان آورده است. شاهدش این بوده که می‌توان به او گفت: اگر کمال را نمی‌خواهی چرا ساعت‌ها وقت صرف انتخاب لباس زیبا می‌کنی؟ چرا مدل موی خاصی برایت اهمیت دارد؟ چرا از اینکه شخص دیگری از شما زیباتر است، ناراحتی؟ یا حتی چرا به زیبایی خودروی شخصی و وسایل خانه‌ات اهمیت می‌دهی؟ گاه انسان زبانش با عملش موافق نیست، گاه چیزی را بر زبان می‌آورد اما عملش صددرصد برخلاف آن گواهی می‌دهد. به تعبیر معروف، قسم حضرت عباس شما را باور کنیم یا دم خروس را؟ کمال‌خواهی سرتاسر زندگی شما را فرا گرفته، حتی به متعلقات شما هم سرایت کرده است. با وجود آنکه زشتی یا زیبایی لباس یا وسایل خانه یا فرزند انسان مایه زشتی یا زیبایی خود انسان نیست، اما حد کمال‌طلبی انسان به‌قدری پُررنگ است که از زیبایی امور متعلق به خود فرحناک و از زشتی آن‌ها ناراحت می‌شود.

انسان نمی‌تواند چنین نباشد؛ یعنی زیبایی، راحتی، آسایش، خوشبختی و بهشتی را که مظهر این امور است، نخواهد. پس چرا برخی می‌گویند نمی‌خواهند بهشت بروند؟ این امر ناشی از یکی از موارد سه‌گانه است. برخی در اعتقاد به عالم پس از مرگ ضعف دارند؛ یعنی باور ندارند که پس از مرگ به چنین عالمی منتقل خواهند شد. این عدم ایمان این‌گونه در اعمالشان ظاهر می‌شود که بگویند ما بهشت را نمی‌خواهیم، درحالی که اگر حقیقتاً به چنین جهانی ایمان و باور داشتند، امکان نداشت بگویند نمی‌خواهیم به بهشت برویم و برای همیشه خوشبخت باشیم. چگونه ممکن است انسانی که برای خوشبختی چند صباح این اندازه زحمت می‌کشد و رنج طاقت‌فرسایی را به جان می‌خرد، خوشبختی ابدی را نخواهد با آنکه با تلاشی محدود می‌تواند آن را به‌دست آورد؟ برخی دیگر با وجود اعتقاد به وجود چنین عالمی، از بیماری تنبلی و تن‌پروری رنج می‌برند و به همین جهت نمی‌خواهند زیر بار مسئولیت آن بروند؛ زیرا به‌خوبی می‌دانند که برای رسیدن به چنین جایگاهی باید تلاش کرد و مفت و مجانی کسی را بهشت نمی‌برند. ممکن است در این عالم برخی افراد به پست‌ها، مسئولیت‌ها و جایگاه‌هایی که شایسته آن نیستند، دست یابند، اما در عالم آخرت مزد هرکس به میزان تلاشی که کرده و لیاقتی است که دارد؛ «إِنَّ أَلیَومَ عَمَلٌ و لا حِسابَ و غَداً حِسابٌ و لا عَمَلَ» امروز زمان کار و تلاش است و نه حسابرسی و فردا زمان حسابرسی است و نه کار و تلاش (نهج‌البلاغه، خطبه ۴۲).

عالم آخرت فصل دِرو و برداشت محصولی است که در دنیا کِشت شده است؛ آخرت چیزی جز تجلی دنیا و نتیجه آن نیست. دنیا ظاهر و آخرت باطن آن است. بنابراین انفکاک و جدایی میان آن‌ها نیست، دنیا جایگاه علم و آخرت عکس‌العمل آن است.

اشخاصی به‌جهت تنبلی پا روی سرشت و خواسته فطری خود می‌گذارند، درحالی که هیچ انسانی نمی‌تواند چنین سخنی بر زبان بیاورد. یعنی اگر کسی بگوید من کمال و سعادت و خوشبختی و لذت ابدی را نمی‌خواهم، درحقیقت اقرار کرده است که حیوانی بیش نیست؛ چراکه مشخصه حیوانیت قانع بودن به نیازهای حیوانی و روزمره بوده، اما انسان نه به کم قانع است و نه به زیاد! چراکه او طالب بی‌نهایت بوده و تنها موجود بی‌نهایت خدا است. پس انسان طالب خدا بوده؛ خدایی که علمش، قدرتش، زیباییش و خلاصه کمالاتش بی‌انتها است؛ او سراسر نور و انسان موجودی بوده که تشنه نورانیت است.

بنابراین چگونه ممکن است انسان نخواهد به بهشت برود؟ درحالی که در آنجا می‌تواند بدون اینکه عوامل مادی توجهش را از خدا قطع کند، غرق در ارتباط با خدا باشد؟ عقلاً چنین چیزی امکان ندارد. برخی از انسان‌ها نیز به جهت عقاید باطل در دام پوچی و ناامیدی گرفتار شده و امیدی به یافتن راه سعادت ندارند و خیال می‌کنند راه راست را نمی‌توان شناخت.

بنابراین سه گروه ادعا می‌کنند که نمی‌خواهند به بهشت روند و کامل شوند؛ گروه نخست اعتقادی به بهشت ندارند، گروه دوم با وجود اعتقاد به آن، حاضر نیستند زیر بار مسئولیت چنین اعتقادی بروند؛ بنابراین صورت‌مسئله را پاک کرده و به‌کلی منکر این می‌شوند که کمال را می‌خواهند و گروه سوم گمان می‌کنند راه رسیدن به خدا و کمال مسدود بوده، پس مشکل برخی روانی و مشکل بعضی دیگر فکری و اعتقادی است.

■ نشاط دائمی در بهشت چگونه ممکن است؟

با توضیحات فوق پاسخ یکی از معروف‌ترین ابهامات درباره بهشت حل‌وفصل می‌شود. بسیاری با شنیدن ابدی بودن زندگی در بهشت، ادعا می‌کنند چنین حیاتی همراه با خستگی و ملال‌آور خواهد بود؛ چراکه انسان طالب تنوع است و از یکنواختی گریزان است. پس زندگی در باغ‌های سرسبز و قصرهای شیشه‌ای در کنار حورالعین‌ها و غلمان‌ها هرچقدر هم با شادی و سرور همراه باشد، سرانجام برای موجودی مانند انسان خسته‌کننده خواهد بود.

پاسخ این سؤال در متون سطوح عالی فلسفه بیان شده است، اما پاسخی که با نوشته حاضر تناسب داشته باشد، این است: علت اینکه انسان در دنیا با رسیدن به معشوق و محبوب خود پس از مدتی احساس ملال کرده و دلزده می‌شود، این است که درواقع آن‌ها محبوب واقعی او نیستند. او به‌اشتباه گمان می‌کرده که محبوب واقعی او خانه چندهزار متری یا دختری زیبا یا مقام و ریاست است؛ درحالی که معشوق و مطلوب و محبوب حقیقی هر انسانی خدای بی‌نهایت بوده، به همین دلیل با رسیدن به این امور خسته و دلزده می‌شود. اما در بهشت به محبوب واقعی خود دست می‌یابد و گمشده فطری خود را می‌یابد؛ بنابراین اگر الی‌الأبد همراه محبوب خود باشد، خسته نمی‌شود. زیرا خداوند عطش ذاتی انسان را رفع می‌کند؛ ازاین‌رو خستگی در بهشت معنا ندارد. این حقیقت به‌قدری اهمیت دارد که قرآن به‌صراحت به آن اشاره می‌کند: «لا یَمَسُّهُم فیها نَصَبٌ و ما هُم مِنها بِمُخرَجِینَ» هیچ خستگی و رنجی در آنجا به آن‌ها نمی‌رسد و هیچگاه از آن اخراج نمی‌شوند (حجر، ۴۸)؛ ضمن آنکه برای بهشتیان هرچه بخواهند، فراهم می‌شود، ازاین‌رو اگر تنوع‌خواه نیز باشند، اسبابش در آن عالم برایشان فراهم می‌شود.

پیاده روی زائران به سمت حرم امامین جوادین (ع)

جمعی از زائران مشتاق زیارت حرم امامین جوادین (ع) از شهرهای مختلف عراق، در آستانه شهادت امام موسی کاظم (ع) در مسیرهای منتهی به کاظمین پیاده روی و عزاداری می‌کنند.
عکس از امیر حسامی نژاد